

TAJEMNICE ŚWIATŁA

W powstałej w 1931 roku książce Różaniec Święty nie ma rozważań na temat Tajemnic Światła, niemniej św. Josemaría przez całe swoje życie kontemplował te wydarzenia i z miłością o nich nauczał. Prezentujemy teksty zebrane przez bp. Javiera Echevarrię.

14-02-2003

WSTĘP

W Liście Apostolskim *Rosarium Virginis Mariae* Ojciec Święty Jan Paweł II, chcąc podkreślić chrystologiczny charakter modlitwy różańcowej, do piętnastu tradycyjnych tajemnic dodał pięć nowych i nazwał je „tajemnicami światła”.

W powstałej w 1931 roku książce *Różaniec Święty* nie ma rozważań na temat tajemnic światła, niemniej św. Josemaría przez całe swoje życie kontemplował te wydarzenia i z miłością o nich nauczał. Komentował każdy krok Chrystusa zapisany w Ewangelii. Pragnąc ułatwić Czytelnikom rozważanie wszystkich tajemnic Różańca Świętego, dodajemy jako aneks odpowiednie fragmenty wybrane z pism Założyciela Opus Dei.

Ilekcroć odmawiamy tajemnice radosne, światła, bolesne bądź chwalebne, jednoczymy się w

intencjach z następcą Piotra, z Biskupem Rzymu. W ten sposób pozostaniemy wierni duchowi autora *Różańca Świętego: Omnes cum Petro ad Iesum per Mariam!* (Wszyscy z Piotrem do Jezusa, przez Maryję!)

Rzym, 14 lutego 2003 roku

+ Javier Echevarría

Prałat Opus Dei

Chrzest Pana Jezusa w Jordanie

Wtedy przyszedł Jezus z Galilei nad Jordan do Jana, żeby przyjąć chrzest od niego (...). A głos z nieba mówił: «Ten jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie (Mt 3, 13.17).

Przez chrzest Bóg, nasz Ojciec, wziął w posiadanie nasze życie, włączył nas w Chrystusa i zesłał nam Ducha Świętego.

Siła i moc Boga rozświecają oblicze ziemi.

Rozpalmy świat ogniem, który przyniosłeś przychodząc na ziemię!... Wtedy w dniu bez końca światło Twojej prawdy, o nasz Jezu, oświeci wszystkie umysły.

Królu mój, słyszę, jak wołasz głosem mocnym, nadal brzmiącym: *ignem veni mittere in terram, et quid volo nisi ut accendatur?* (ogień przyszedłem rzucić na ziemię, i jakże pragnę, by zapłonął). I odpowiadam – całym sobą – wszystkimi moimi zmysłami i władzami: *ecce ego: quia vocasti me!* (Oto jestem: przecież mnie wołałeś!)

Na chrzcie świętym Pan odcisnął na twojej duszy niezniszczalną pieczęć: jesteś dzieckiem Bożym.

Dzieciaku, czyż nie rozpala cię pragnienie dążenia do tego, by wszyscy Go kochali?

Objawienie siebie na weselu w Kanie

Pośród tylu gości na jednym z owych gwarnych, wiejskich wesel, na które zeszli się ludzie z różnych stron, Maryja natychmiast zauważa, że brakuje wina (por. J 2, 3). Ona jedna zdaje sobie z tego sprawę. Jakże bliskie są nam sceny z życia Chrystusa! Wielkość Boga objawia się pośród tego, co powszednie, zwyczajne. Jest rzeczą właściwą kobiecie i troskliwej gospodyni, by zauważyć niedopatrzenie, dbać o drobne szczegóły, które uprzyjemniają człowiekowi życie: i tak właśnie postąpiła Maryja.

– *Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie* (J 2, 5).

Implete hydrias (J 2, 7), napełnijcie stągwie wodą. I staje się cud. Tak po prostu. Wszystko dzieje się naturalnie. Ci ludzie czynią to, co do

nich należy. Woda była w zasięgu ręki. To pierwsze objawienie Boskości Pana. Kiedy mamy dobrą wolę, kiedy robimy to, o co Bóg nas prosi, najzwyczajniejsze zamienia się w nadzwyczajne, nadprzyrodzone.

Panie, pragnę złożyć w Twoich rękach wszystkie moje sprawy. Nasza Matka – Twoja Matka! – powie Ci zapewne w tej chwili, jak powiedziała kiedyś w Kanie: *Niczego nie mają!...*

Jeżeli nasza wiara jest słaba, zwróćmy się do Maryi. Dzięki cudowi, który Chrystus uczynił na prośbę Matki na weselu w Kanie, *uwierzyli w Niego Jego uczniowie* (J 2, 11). Matka nasza zawsze wstawia się u swego Syna, by nas wysłuchał i tak się nam objawił, byśmy mogli wyznać: *Ty jesteś Synem Bożym.*

– Użycz mi, o Jezu, tej wiary, której szczerze pragnę! Matko moja i Pani

moja, Najświętsza Maryjo Panno,
spraw, bym wierzył!

Głoszenie Królestwa Bożego i wzywanie do nawrócenia

*– Czas się wypełnił i bliskie jest
królestwo Boże. Nawracajcie się i
wierzcie w Ewangelię (Mk 1, 15).*

*Cały lud przychodził do Niego, a On
go nauczał (Mk 2, 13).*

Jezus dostrzega łodzie nad brzegiem i
wsiada do jednej z nich. Do każdej
naszej łodzi wchodzi z tak wielką
naturalnością!

Zbliżając się do Chrystusa,
powinieneś pamiętać, że On jest
bardzo blisko ciebie, że przebywa w
tobie: *regnum Dei intra vos est*
(Królestwo Boże pośród was jest – Łk
17, 21). Znajdziesz Go w swoim sercu.

Chrystus powinien królować przede
wszystkim w naszej duszy. Aby On

mógł we mnie królować, potrzebuję w obfitości Jego łaski. Tylko w ten sposób każde uderzenie mojego serca, każdy mój oddech, najbardziej ulotne spojrzenie, najzwyklejsze słowo, najzwyczajniejsze odczucie przemieni się w radosne *hosanna* dla mojego Króla, Chrystusa.

Duc in altum — Wypłyn na głębie! — Pozbądź się tego pesymizmu, który sprawia, że tchórzysz. *Et laxate retia vestra in capturam* — i zarzućcie sieci na połów.

Powinniśmy więc zaufać słowom Pana: wejść do łodzi, chwycić za wiosła, podnieść żagle i wyruszyć w bezkres świata, który Chrystus daje nam w dziedzictwo.

Et regni eius non erit finis — A Królestwu jego nie będzie końca!

Czyż nie raduje cię praca w służbie takiego Królestwa?

Przemienienie na górze Tabor

Przemienił się wobec nich: twarz Jego zajaśniała jak słońce, odzienie zaś stało się białe jak światło (Mt 17, 2).

Jezu, chcę patrzeć na Ciebie i rozmawiać z Tobą! Trwać w kontemplacji, zdumiewając się bezmiarem Twojego Piękna. I nigdy, przenigdy nie przerywać tej kontemplacji. O Chryste, któż mógł Cię oglądać! Któż mógł oglądać Ciebie i nie zostać porażonym Twoją Miłością!

A z obłoku odezwał się głos: To jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie, Jego słuchajcie (Mt 17, 5).

Panie nasz, jesteśmy tu, aby słuchać wszystkiego, co chcesz nam powiedzieć. Mów do nas! Chcemy w skupieniu wsłuchiwać się w Twój głos. Niech Twoje słowa, zapadając w naszą duszę, rozpalą naszą wolę,

abyśmy działali żarliwie w zupełnym posłuszeństwie Twojej woli.

Vultum tuum, Domine, requiram (Ps 26, 8), szukam, o Panie, Twojego oblicza. Zamykam oczy i raduję się myślą, że będę Cię oglądał. Stanie się to wtedy, kiedy Pan Bóg zechce, bym ujrzał Go już nie *jakby w zwierciadle, niejasno..., ale twarzą w twarz* (1 Kor 13, 12). *Dusza moja pragnie Boga, Boga żywego: kiedyż więc przyjdę i ujrzę oblicze Boże?* (Ps 41, 3).

Gdy podnieśli oczy, nikogo nie widzieli, tylko samego Jezusa (Mt 17, 8).

Ustanowienie Eucharystii

Było to przed Świętem Paschy. Jezus wiedząc, że nadeszła Jego godzina przejścia z tego świata do Ojca, umiłowawszy swoich na świecie, do końca ich umiłował (J 13, 1).

Na świecie zapadała noc, ponieważ
stare prawa, dawne znaki
nieskończonego miłosierdzia Boga
wobec ludzkości miały się wypełnić,
otwierając drogę prawdziwemu
świtowi: nowej Passze. Eucharystia
została ustanowiona w nocy,
przygotowując zawczasu poranek
Zmartwychwstania.

Jezus pozostał w Eucharystii z
miłości... do ciebie.

Pozostał, wiedząc, jak ludzie Go
przyjmą... i jak ty Go przyjmiesz.

Pozostał, abyś Go spożywał, abyś Go
odwiedzał i abyś Mu mówił o swoich
sprawach. Abyś, będąc przy Nim,
przed Tabernakulum i przyjmując
Najświętszy Sakrament, rozpalał się z
dnia na dzień coraz większą miłością
i przyczyniał się do tego, aby inne
dusze – wiele dusz! – szły tą samą
drogą. Dziecko, popatrz, jak
zakochani na tej ziemi całują kwiaty,
listy, pamiątki od kochającej osoby!...

A ty? Czy możesz kiedyś zapomnieć, że On zawsze jest u twego boku... On sam!? – Jak mógłbyś zapomnieć o tym..., że możesz Go spożywać?

– Panie, obym nie unosił się już więcej tak nisko nad ziemią! Oby zawsze oświecały mnie promienie Boskiego Słońca – Chrystus w Eucharystii! Oby mój lot wzwyż nie ustał, dopóty, dopóki znajdę spoczynek w Twoim Sercu!

Źródła

Pierwsza tajemnica: *To Chrystus przechodzi*, 128; *Zapiski duchowe*, 1741; *Kuźnia*, 264, 300.

Druga tajemnica: *To Chrystus przechodzi*, 141; *List z 14 IX 1951*, 23; *Kuźnia*, 807; *Przyjaciele Boga*, 285; *Kuźnia*, 235.

Trzecia tajemnica: *Zapiski z kazań*, 19 III 1960; 1 I 1973; *To Chrystus*

*przechodzi, 181; Droga, 792; To
Chrystus przechodzi, 159; Droga, 906.*

Czwarta tajemnica: *Zapiski z kazań, 4
VI 1937, 25 VII 1937; 25 XII 1973.*

Piąta tajemnica: *To Chrystus
przechodzi, 155; Kuźnia, 887, 305, 39.*

Misteria Lucis

1 Qui apud Iordanem baptismatus est.

*2 Qui se ipsum apud Canense
matrimonium autorevelavit.*

*3 Qui regnum Dei proclamavit et ad
conversionem invitavit.*

4 Qui se ipsum transfiguravit.

5 Qui Eucharistiam instituit.

.....

pl/article/tajemnice-swiatla/
(11-03-2026)